

علیه فقر

فقر و فلاکت، بیکاری و عدم تامین اقتصادی در ایران ابعاد وحشتناکی بخود گرفته است. مردم روز به روز فقیر تر میشوند. اکثریت عظیم مردم در زیر خط فقر زندگی میکنند. حدود هشتاد درصد ثروت اجتماعی در ایران در دست یک اقلیت پانزده صدی است. متوسط سطح دستمزد در جامعه بر مراتب کمتر از خط فقر است. چندین میلیون نفر بیکارند. هر ساله صدها هزار نفر از جوانان به اردوی بیکاران اضافه می شوند. دهها هزاران کودک در خیابانها گرسنه و سرگردانند. بیکاری میلیونی و دستمزدهای ناچیزی، که بعضا حتی ماهها پرداخت نمیشود، زندگی کارگران و مردم را به سیاهی و تباهی کشانده است. امروز مساله بقاء فیزیکی و تامین اقتصادی به یک معضل عظیم اجتماعی مردم تبدیل شده است. فلاکت گسترده، اجبار به کار اضافی و طولانی مدت، تن فروشی گسترده، و حتی فروش کلیه برای تهیه مایحتاج حداقل زندگی از نتایج اولیه این فلاکت عمومی است. اما این یک روی تصویر است. روی دیگر این تصویر خشن و ضد انسانی مبارزه و اعتراض علیه این وضعیت فلاکتبار است. اعتراض کارگران به این وضعیت یک رکن دائمی اعتراضات جاری در جامعه است.

مسبب این وضعیت و تمامی مصائب و مشکلات گریبانگیر توده های مردم رژیم اسلامی و نظام سرمایه داری حاکم بر جامعه است. فقر و محرومیت، تبعیض و نابرابری، بیکاری و بی مسکنی، ناامنی اقتصادی و عدم تامین اجتماعی جملگی محصول اجتناب ناپذیر نظام سرمایه داری است. جمهوری اسلامی سرمایه یک زندگی مادون انسانی را به اکثریت عظیم مردم تحمیل کرده است.

پایان دادن همیشگی به این وضعیت و نابودی ریشه ای فقر و فلاکت در جامعه منوط به از میان برداشتن و نابودی مناسبات اقتصادی استثمارگرانه سرمایه داری و رژیم سیاسی حافظ این مناسبات است. بجای تولید برای سود و انباشت سرمایه، تولید برای رفع نیازمندیهای متنوع و گسترده و رفاه مردم باید هدف فعالیت های روزمره اقتصادی جامعه را تشکیل دهد. هر کس به اعتبار انسان بودن باید از کلیه مواهب و محصولات زندگی و تلاش همگان برخوردار شود. این راه حل پایه ای ماست. بعلاوه ما در عین تلاش همه جانبه برای نابودی ریشه ای فقر و فلاکت خواهان گسترش و سازماندهی مبارزه ای وسیع و همه جانبه بمنظور فقر زدایی فوری از جامعه و مصون داشتن زندگی توده های مردم از فلاکت و تباهی هستیم. از این رو ما برای تحمیل حداکثر سطح رفاه و آسایش در شرایط حاضر مبارزه میکنیم. اهم مطالباتی که باید فوراً متحقق شود به قرار زیر است:

- ۱ : حداقل دستمزد رسمی باید تضمین کننده یک زندگی مرفه و در خور شان انسان باشد.
- ۲ : بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده به کار بالای ۱۶ سال. پرداخت بیمه بیکاری به کلیه کسانی که به علل جسمی توان اشتغال به کار را ندارند. پرداخت بیمه بازنشستگی مکفی برای زنان و مردان ۵۵ سال به بالا.
- ۳ : کاهش ساعت کار به حداکثر ۳۰ ساعت کار در هفته (۵ روز شش ساعته).
- ۴ : قرار گرفتن کلیه کودکان و نوجوانان زیر ۱۶ سال که فاقد تامین معیشتی و رفاهی از طریق خانواده میباشند تحت تکفل دولت.
- ۵ : ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان و نوجوانان زیر ۱۶ سال.
- ۶ : طب و خدمات بهداشتی رایگان، مناسب و در دسترس برای همگان. گسترش و سازماندهی امکانات پزشکی و درمانی به نحوی که دسترسی فوری به طبیب و دارو و درمان برای کلیه ساکنین کشور آسان باشد.
- ۷ : تامین و تضمین مسکن مناسب، بهداشتی و ایمن برای همگان. هزینه مسکن نباید از ۱۰٪ در آمد فرد یا خانواده بیشتر باشد و مابقی هزینه، در صورت لزوم باید توسط سوبسید دولتی تامین گردد.
- ۸ : تامین شبکه حمل و نقل عمومی درون شهری رایگان.
- ۹ : آموزش عمومی رایگان (پیش دانشگاهی و دانشگاهی و تخصصی) و در دسترس برای همه متقاضیان. پرداخت کمک هزینه کافی به دانشجویان.

ایران جامعه ای غنی و ثروتمند است، مردم ایران میتوانند همین امروز مرفه و انسانی زندگی کنند. مبارزه علیه فقر تلاشی برای ایجاد تغییر اوضاع به نفع مردم محروم است. کمپین "اتحاد علیه فقر" تلاش میکند چتر این مبارزه وسیع و متحد و متشکل کردن آن باشد. این یک مبارزه ای انسانی است. فقر حقارت است. فقر هویت و احترام انسانی را لگدمال میکند. فقر تحقیر و توهینی به بشریت است. باید متشکل شد و علیه این شرایط دهشتناک به میدان آمد! کمپین "اتحاد علیه فقر" از تمامی نیروهای فعال علیه فقر و فلاکت در جامعه دعوت میکند تا ما را در این تلاش همراهی کنند.

اتحاد علیه فقر

for-abetterworld.com

no.poverty.info@gmail.com